

Arrels que no volen morir

El treball del periodista Jaume Figueras, 'D'Otívar a Calonge, història d'un llarg viatge', ens permet reflexionar sobre la importància de preservar les arrels i els orígens

Carrer El Cargaero , a Otívar (Granada), pels volts del 1965. Foto: AJUNTAMENT D'OTÍVAR.

Tancar la porta de casa i marxar, sense saber quan s'hi podrà tornar. Iniciar, maleta amb mà o amb un farcell, un llarg viatge que té molt de renúncia i de necessitat. Aquest és el camí, el pelegrinatge, que fa l'immigrant. No és fàcil, no és agradable i, en bona part, no deixa tampoc d'amargar la il·lusió necessària d'una terra de promissió. Res a canvi del tot, com veieu. Una de les constants universal es manté immutable: hi ha gent que passa gana i vol un lloc amb més possibilitats on criar el seus fills. De fet, una part del fenomen de la immigració, no tot naturalment, no deixa de ser un viatge cap a la dignitat. Per això, les onades d'immigrants que van arribar a Catalunya, durant les dècades dels anys 50 i 60 del segle passat, principalment, i formen un fenomen molt intern a l'Estat franquista, és un exemple que no ha deixat de repetir-se entre pobles, països i continents.

A la Catalunya del segle passat, els primers a arribar-hi es convertien en descobridors, i eren seguits per parents i amics. El mateix va passar, per exemple, a Manlleu (Osona) i la gent que va arribar-hi d'Alcaudete (Jaén). A Calonge, doncs, molts veïns d'Otívar, un poble petit i costerut de Granada, van començar a arribar-hi ara fa més de seixanta anys. I d'aquí la importància del treball del periodista Jaume Figueras. Perquè, si bé el llibre editat per l'Ajuntament de Calonge, en català i castellà, tot i no deixar de tenir un marcat interès local, manté viu el debat sobre la immigració. El treball és també un homenatge a totes les persones que un dia van tancar la porta de casa seva maleta en mà i van iniciar el viatge cap a Catalunya. "No es tracta d'un llibre d'història, tot i que està basat en la història de la immigració; no és un llibre de records, tot i que també recull les impressions d'algunes de les persones que van arribar d'Otívar, i tampoc és un llibre de fotos, tot i que reuneix una gran quantitat d'imatges d'aquestes dècades. És, sobretot, un senzill homenatge a les persones que per tirar endavant van sortir d'Otívar i es van establir a Calonge", explica l'autor. Aquest és també el mèrit de Figueras: allunyar-se de l'ortodòxia per voler tocar, encarar que sigui suaument i amb la punta del dits, l'emoció. El llibre fa un repàs d'aquest viatge sense bitllet de tornada. De la sortida del poble natal i l'arribada a Calonge, i de com les gairebé 200 persones que un dia van sortir d'Otívar s'hi van integrar sense renunciar a les seves arrels. Són aquestes arrels profundes les que van fer que l'Ajuntament de Calonge, amb la implicació personal de l'alcalde, Jordi Soler, proposés al d'Otívar començar els tràmits per formalitzar un pacte d'agermanament ara fa uns anys.

Ara, i amb la col·laboració d'ambdós, s'ha fet aquest llibre, ple d'imatges i, molt especialment, de records.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 29-04-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/403592-arrels-que-no-volen-morir.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss